

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

667. Quodnam sit officium illius in aßistendo & ministrando Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

num. i. Menoch. cons. 51. n. 56. &c. incongruum verò & non minus absurdum, Archidiaconum se ingerere in illis functionibus, quæ spectant ex instituto ad Ordinem sacerdotalem, quam Archipresbyter vel Primicerium exercere ea, quæ propria sunt Ordini diaconali. Quia & ait Plu. loc. cit. esse contra jus publicum consuetudinem illam, quâ dignitas diaconalis illa exercet, quæ sunt dignitatis sacerdotalis, pro ut citat Decimum cons. 21. n. 4. & seq. Abbas. Cons. 21. num. 1. & 5. præsertim cum sanctum sit non solum à jure communi, sed & statutario, ue hujusmodi consuetudo attendatur constituta dignitatum distinctione in Sacerdotales, Diaconales, Subdiaconales.

3. Verumtamen in contrarium est manifesta, & in hac materia singularis resolutio Rotæ in Viterbiensi celebrationis Missarum 11. Decemb. 1609. eorum Card. Sacrae. Quam verbotenus recitata videtur apud Barbo. de jur. eccles. t. 24. num. 44. & est in impremis decis. 244. p. 3. recent. ubi resolvitur Archidiaconum, si Sacerdos est; in celebrationi Missarum, Episcopo absente præferendum Archipresbytero. Diciturque idipsum benefundatum auctoritate (nimurum Host. in cap. 1. de off. Archip. quem sequuntur ibi Jo-And. Archid. Burr. Item Bero. Cons. 22. num. 31. l. 1. Tusch. v. Archid. concil. 482. num. 15.) & ratione, nempe quia Archidiaconus simpliciter loquendo est dignior & eminentior Archipresbytero, ideoque illum tam intra, quam extra ecclesiam præcedere debet, ut Barbat. Cons. 5. l. 2. per tot. Conveniens verò sit majestati SS. Sacramenti & decentiæ ecclesiæ, ut per digniorem celebretur, nisi alias obstat defectus Ordinum. Diluuntur quoque, quæ in contrarium assertuntur, nempe quod hoc munus specialiter demandatum Archipresbytero. c. i. de off. Archip. non enim propterea prohibeat Archidiacono, si ex aliis juris Regulis potest ad illum spectare; cum novum non sit in jure, idem officium competere pluribus ordinative tamen ita ut unus alteri præfatur; ut in terminis celebrationis Missarum Bero. loc. cit. n. 23. Item alterum, quod celebratio Missarum sit ex iis, quæ spectant ad Ordines, in iis verò Archipresbyter sit major Archidiacono, & Sacerdotium per se sit annexum Presbyteratu. Praterquam enim dum Archidiaconus est Sacerdos, eo major est Ordine Archipresbytero, Ordo facetedalis non inest dignitati, sed persona, in cuius anima imprimatur Character, & licet una dignitas requirat personam majoris Ordinis quam altera, non tamen ideo dici possit proptiè, quod una dignitas sit Ordine sacro major altera; adeoque jam parum referat, quod qualitas Sacerdotis sit accidentalis Archidiaconatu; eò quod si considerentur sola dignitates, nullo modo eis inest Ordo sacer; si autem attendantur personæ, utrique inest accidentaliter, unde jam in hoc sunt pares, illa debet præferri, quæ est ceteris est dignior. Ad quam decisionem Rotæ non aliud respondet Fagnanus loc. cit. num. 21. quam: certè obstant jura & fundamenta superius ponderata. Huic quoque sententia & decisioni Rotæ inhæret Lotter. l. 1. q. 16. a n. 144. ubi: in divinis Archidiacono videtur præferri Archipresbyter. Quod tamen provenit ex mea contingentia; quia Archidiaconus non sit presbyter; si enim initiatus sit sacro Presbyter-

ratùs Ordine, & velit ipse celebrare, nihil est, quin etiam in divinis, ipsaque Missa celebrationis is præferri debeat, ut docuit Host. Bero &c. & probavit Rota in Viterbiensi. Licet, ut addic Lotter. n. 116. & seq. In hac re semper prævalat consuetudo, ut Host. loc. cit. Ruin. cons. 156. num. 4. l. 4. Seraph. decis. 716. num. 1. quantumcunque repugnet iuri communi, ut idem Seraph. decis. 335. num. 3. & decis. 964. num. 1. modò non ita repugnet, ut sonet in meram corruptelam, ut Abb. cons. 155. num. 11. l. 4.

4. In specie verò ad funera Magnatum impedito Episcopo, vel etiam Sede vacante, Missam solennem celebrare spectare ad Archidiaconum tanquam primam dignitatem, & eo impedito ad secundam dignitatem, & sic gradatim ad alias dignitates; eò quod dignitates illæ præferantur omnibus aliis, etiam Vicario Capitulari in his, quæ spectant ad exercitium Ordinis, tradit Pignat. Tom. 4. cons. 183. num. 9.

Quæstio 667. Quodnam sit Officium Archidiaconi in assistendo & ministrando Episcopo.

R Esp. ad officium Archidiaconi spectat, Episcopo ministrare, ut censuit S. Congreg. Rituum in una Pisauriens. 10. Jun. 1600. Barbos. jur. eccles. l. 1. c. 24. num. 18. & Episcopo solenniter celebraturo, S. Evangelium, si voluerit, legere. Barbos. ibid. Sic in ipsa Ordinatione, & in confektione chrysostomatis & aliis similibus ministrare debet. Barbos. loc. cit. num. 22. in fine, citans c. Acolytus. c. Officiarius. dist. 23. Item Episcopo solenniter celebranti, vel Missam solennem & Vesperas audienti à dexteris assistere debet. Barbos. loc. cit. num. 23. citans Castald. in pr. cerem. l. 1. sect. 8. c. 7. num. 3. Sic debere illum exercere officium presbyteri assistentis cum pluviali Episcopo solenniter celebranti juxta plures S. Cong. Rituum responsiones, ait Pignat. To. 4. cons. 183. num. 7. Barbos. loc. cit. num. 50. ubi etiam, quod debeat Episcopo candelam & palmam benedictam ministrare, si sit in sacerdotali Ordine, ut Cong. Rituum in Reatina. 10. Jan. 1609. & ex quo Archidiaconus debet exercere officium presbyteri assistentis, etiam debere illum assistere Episcopo prædicanti, ceremoniale. l. 2. c. 8. disponente de Missa solenni Episcopo celebrante, quod Episcopo prædicante ad ejus dexteram sedere debet presbyter ille assistens, & sic ille idem assistens celebrationi Missæ. Pignat. loc. cit. num. 10. Verum quod ad assistentiam illam, quæ in officio presbyteri assistit Episcopo solenniter celebranti supponunt AA. Archidiaconatum esse primam dignitatem; & ubi talis non est, non competere id Archidiacono, sed primæ dignitati. Sic enim exp̄lē Barbos. cit. num. 50. Archidiaconus, si sit prima dignitas, debet exercere officium presbyteri assistentis &c. Pignat. cit. n. 7. Archidiaconus prima dignitas, debet exercere officium presbyteri assistentis Episcopo pontificaleiter celebranti; & illa assistentia semper facienda est à prima dignitate, quocumque nomine nuncupetur. Unde absente aut impedito Archidiacono, ea procul dubio pertinet gradatim ad alias dignitates, & demum ad Canonicos, ut S. Cong.

S. Congr. Rituum apud Barbos. collectan. 57. num. 20. & collect. 253. num. 6. & 14. Porro Archidiaconum recusantem illam assistentiam, cogendum penis & censuris habet S. Cong. in una Brixiens. 28. Maij 1616. apud Barbos. cit. num. 50. Dum verò est in assistentia Episcopi, intelligitur esse præsens in choro tam in Cathedrali quam in alia. Barbos. ibidem juxta S. Cong. in Camerensi. 15. Martii 1608. Denique Archidiaconum, qui sustinet baculum Episcopi solenniter celebrantis, thurificandum immediatè post Diaconos assistentes, eti ipsè sit primus Diaconus, censuit S. Cong. Rituum in Bracharens. 28. April. 1607. & 29. Jan. 1608. teste Barb. loc. cit. num. 52.

Quæstio 668. Quod sit Officium Archidiaconi circa custodiendas res sacras?

1. **R**esp. primò in genere, Archidiacono rerum ecclesiasticarum custodiām præcipue commissam esse; idèque, si quid per culpam vel fraudem cuiuspiam perierit, ab eo repentinum ait Laym. ad e. ea que. de off. Archid. ubi expressè dicitur: Scire à te volumus, quid à te distinctorum est quæstori sumus, quia vel propria ecclesia, vel ea qua de diversis ecclesiis cimelia sunt collecta, non sub omni sollicitudine & fide serventur: quid si quid ex iis vel negligentia, vel ciuiuspiam fraude deperit, tu hoc reatu astringeris, si per Archidiaconatus ordinem custodia ejusdem ecclesie arctius deputaris &c. circa quæ illud notat Laym. loc. cit. supremum rerum ecclesiæ custodiē teneri non tantum ex culpa propria, lata aut levī; sed etiam si ex culpa aut dolo inferiorum. v. g. sacrificia aliquid perierit; id verò intelligendum, si ipse superior negligenter argui possit, quid inferioribus non attenderit; quamvis prius obligetur inferior, qui perdidit aut destruxit, & in defectum illius superior, cui ex officio incumbebat impedire. Citat seipsum pro hoc Theol. mor. tract. 2. c. 6. num. 2.

2. Resp. secundò in specie pertinebat ad illum, pecuniam ecclesia causâ pietatis donatam accipere, & Episcopo deferre Azor. Inst. mor. l. 3. s. 14. q. 2. Item pertinet ad eundem vasa divinis ecclesiæ usibus dicata sedulò custodiē. Azor. loc. cit. Barbos. Jur. eccl. l. 3. c. 24. n. 24. Custodiā quoque Eucharistia spectare ad Archidiaconum, & non ad Archipresbyterum satis indicat Fagn. in c. ad hec. de off. Archid. num. 21. in fine. ubi ex Decreto conf. 420. num. 4. dicit, Eucharistia custodiā separatam esse ab iis, quæ per Canones mandatur Archipresbytero.

Quæstio 669. An, & quid Officii sit Archidiaconi circa convocationem Capituli?

Respondet Fagnanus ad cap. ut Abbates. de etat. & qual. num. 29. esse Archidiaconum caput Capituli, pro quo citat Burr. in c. dilecti. de major. & obed. num. 2. & hinc ad illum tanquam majorem spectare, convocare Capitulum, pro quo citat Host. in c. 1. de major. & obed. num. 2. Jo-And. num. 5. Bellam. num. 4. Burr. num. 10. Quin & ait. nu. 28. Quod si Archidiaconus renueret convocare Capitulum, cogi possit ad hoc ab Ordinario. Verum recte subjungit ex Abb. in c. auditio. de elect. notab. 3. de consuetudine hoc jus convocandi Capitulum spectare ad Decanum, & sic passim

in Ecclesiis Cathedralibus Germanicæ videmus fieri.

Quæstio 670. Quæ etas requiratur in Archidiacono?

Resp. dum Archidiaconatus annexum haberetur curam animarum, requiri 24. annos etatis completos, ait Laym. in c. indecorum. de etat. & qual. & citat. c. 1. in cunctis, de elect. §. inferiora. & Trid. sess. 24. c. 12. Requiri ad illum etatem 25. annorum ait Barbos. de jur. eccl. c. 24. n. 10. Tondut. qq. bnf. p. 2. c. 3. §. 11. num. 18. Neque per hoc disconveniunt hi AA. cum posteriores loquantur de 25. annis noui completis, sed auctatis, seu de 25. annis inchoatiæ, uti & ipse Laym. loc. cit. num. 1. cum communis ait ad beneficium curatum qualecumque infra Episcopatum requiritur etas 25. annorum corporum. Plus enim ad curata non requirit Tridentinum, quam ut quis annum 25. attigerit, & incepisse annum 25. est illum attigisse. Porro cum procedat id ipsum in omni beneficio curato, etiam minus strictè tali, seu habente solum jurisdictionem spiritualem fori externi Barbos. ad cit. loc. Trid. numer. 2. Lotter. L 2. q. 49. num. 24. ego for. benef. p. 4. q. 217. num. 2. convenient utique Archidiaconatu, dum is curam jurisdictionalem seu fori externi habet. Si verò est solum dignitas sine cura animarum, etiam jurisdictional, more aliarum dignitarum non requirit, nisi annos 22. completos. Laym. Barbos. Tond. loc. cit. juxta Trid. loc. cit.

Quæstio 671. An & qualem S. Ordinem annexum habeat Archidiaconatus?

Resp. Archidiaconatus in propria institutione requirit Sacrum Ordinem. Laym. in c. cùm in cunctis, de elect. §. inferiora. num. 2. & quidem requirit necessario Diaconatum, sive qui Archidiaconatum obtinet, de jure ordinari debet Diaconus. Laym. in c. ut Abbates. de etat. & qual. Fagn. in idem c. numer. 12. Pignat. Tom. 1. conf. 6. num. 5. Non est tamen de sui natura seu de jure sacerdotalis Pignat. loc. cit. Fagn. in c. ad hec. de off. Archid. num. 20. cum communis. In ecclesiis tamen, ubi est prima dignitas, requirit Ordinem Presbyteriū Fagn. in c. ut Abbates. num. 13. ubi: quia in plerisque ecclesiis haec dignitas est prima post pontificalem, pro ut esse de jure affirmat Bellam. in c. 1. de off. Archid. in princip. & ideo illius collatio per regulas est Sedi Apostolicæ reservata, in literis collationis ex stylo apponi confiuit clausula: ut provisus teneatur iuxta annum in presbyterum ordinari, alioquin Archidiaconatus eo ipso vacare cœnatur.

Quæstio 672. An, & quo gradu insigniabitur Archidiaconus?

1. **R**esp. Archidiaconus deberet esse Magister seu Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel in jure Canonico. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 3. §. 11. numer. 16. Fagn. in c. licet. de parnis. num. 2. Pignat. Tom. 9. conf. 114. nu. 42. Gonz. ad reg. 8. gl. 4. num. 68. (idem dicens magis præcisè disponi quod ad Scholasteriam) Garc. de benef. l. 7. c. 7. num. 36. Barbos. Jur. eccl. l. 1. c. 24. num. 5. citans quida-